

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud _____

Poslovni broj spisa _____

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL ZA PRIMANJE, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1

26-11-2018

PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TEHNIKA d.d.

OIB: 73037001250

Adresa / sjedište

Ulica grada Vukovara 274, 10000 Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Potraživanje naknade štete iz parničnog postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-957/2016, koji predmet je na Visokom trgovačkom sudu Republike pod brojem PŽ-2069/2018

Iznos dospjele tražbine 49.775,48 kn

Glavnica 45.673,15 kn

Kamate 4.102,33 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine: nepravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Posl.broj: P-957/2016 od 01.03.2018.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

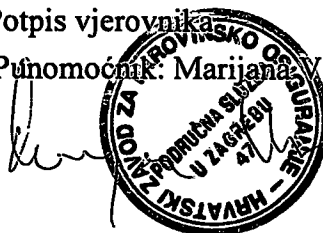
Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

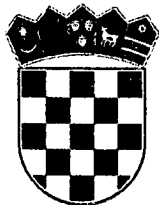
Mjesto i datum

Zagreb, 26.11.2018.

Potpis vjerovnika

HZMO Punomoćnik: Marijana Vlašić

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

MAJA KIPSON
KONTROLOR
REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU
Zagreb, Tvrtkova 5

5 P-957/2016-

Primljeno:	02. 03. 2018	11
Klasifikacijska oznaka:	10-9/09-29/187	
Uredbeni broj:	936-18-145	
Prilazi	Vrijednost	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba, u ime Republike Hrvatske, po sucu Goranki Boljkovac, na prijedlog sudskog savjetnika Marine Blažić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 84397956623, protiv tuženika TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250, radi naknade štete u iznosu od 23.670,99 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 16. siječnja 2018. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, na ročištu za objavu presude 1. ožujka 2018. godine

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250, platiti tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 84397956623, na ime naknade štete iznos od 45.673,15 kn sa zakonskim zateznim kamatama po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim:
- na iznos od 23.670,99 kn od 25. veljače 2017. godine do isplate,
 - na iznos od 22.002,16 kn od 1. veljače 2018. godine do isplate, u roku od 8 dana.
- II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje od tuženika plaćanje zakonskih zateznih kamata na iznos od 23.670,00 kn tekućih od 25. ožujka 2016. godine do 24. veljače 2017. godine i na iznos od 22.002,16 kn tekućih od 6. prosinca 2017. godine do 31. siječnja 2018. godine.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je osiguranik tužitelja Ivica Herak dana 16. srpnja 2004. godine doživio ozljedu na radu, kao radnik tuženika na radnom mjestu tesara te da je, postupajući po nalogu poslodavca, prilikom demontaže i skidanja oplate zida, odnosno prilikom izvođenja

povijest
45.67

građevinskih radova, došlo do pada radnika zajedno s binom s visine, a sve uslijed poremećaja u tehnološkom procesu. Tužitelj navodi da je protiv tuženika pred Prekršajnim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem G-4672/2005 vođen prekršajni postupak u kojem je utvrđena odgovornost tuženika kao poslodavca za predmetni štetni događaj. Tužitelj navodi da je osiguranik Ivica Herak i pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Pr-258/08 pokrenuo parnični postupak zbog naknade štete povodom navedenog štetnog događaja i koji postupak je okončan sudskom nagodbom. Ujedno tužitelj navodi da je protiv tuženika pred ovim sudom pod poslovnim brojevima P-5458/11 i P-991/14 već vodio sporove radi naknade štete nastale isplatom invalidskih mirovina u ranijim razdobljima zaključno do 31. prosinca 2013. godine, a u kojim postupcima su donesene presude kojima je utvrđena odgovornost tuženika. Tužitelj navodi da je zbog posljedica predmetne nesreće osiguraniku Ivici Heraku rješenjem tužitelja broj 504884 od 11. rujna 2009. godine priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad koja je nastala 50% zbog ozljede na radu (predmetna ozljeda) i 50% zbog bolesti.

Tužitelj navodi da je u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2015. godine na ime invalidske mirovine isplatio iznos od ukupno 47.341,98 kn, od čega od tuženika potražuje iznos od 23.670,99 kn (50% s osnova ozljede na radu). Tužitelj navodi da isplatom invalidske mirovine osiguraniku Ivici Heraku tužitelj trpi štetu, koju temeljem čl. 161., u svezi s čl. 162. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, dalje u tekstu ZMO-a), a koji se primjenjuje od 1. siječnja 2014. godine, ima pravo potraživati od tuženika, a da u skladu s čl. 161. st. 2. ZMO-a tužitelj ima pravo na naknadu isplaćenih invalidskih mirovina u punom iznosu. Stoga tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku platiti tužitelju iznos od 23.670,99 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od dana podnošenja tužbe do isplate.

U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik navodi da se tužitelj poziva na prekršajni postupak pred Prekršajnim sudom u Zagrebu u kojem je utvrđena odgovornost poslodavca za štetni događaj, no međutim, da tužitelj nije dostavio pravomoćnu presudu s klauzulom pravomoćnosti, čime bi se mogao pozivati na utvrđenu odgovornost. Tuženik navodi da tužitelj nije dostavio sudsku nagodbu u predmetu koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Pr-258/08, pojašnjavajući da je za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari nebitno je li taj postupak okončan nagodbom, već je bitno da li je presudom pravomoćno utvrđena odgovornost poslodavca, a što u konkretnom slučaju nije jer ne postoji pravomoćna odluka o takvoj činjenici, već postoji samo nagodba između stranaka kojom rješavaju spor bez utvrđivanja odgovornosti u bilo kojem obliku. Tuženik nadalje navodi da niti presudama ovog suda nije utvrđena odgovornost tuženika, da iste nisu postale pravomoćne, pa stoga nisu niti relevantne za odlučivanje u ovom postupku. Tuženik navodi da tužitelj nije dostavio u spis dokaz iz kojeg proizlazi da je iznos od 47.341,98 kn, odnosno iznos od 23.670,99 kn koji potražuje ovom tužbom, u konačnici doista i isplatio osiguraniku, već tužitelj dostavlja samo izračune navedenih iznosa sastavljenih od strane tužitelja, koji ne predstavljaju dokaz o izvršenoj uplati prema osiguraniku, niti imaju oblik isprave na temelju koje se može donijeti odluka. Tuženik je istaknuo i prigovor zastare.

Podneskom od 6. prosinca 2017. godine tužitelj je naveo da je nastavio s isplatama invalidske mirovine osiguraniku Ivici Heraku i nakon 31. prosinca 2015. godine, pa da je stoga tužitelju isplatom invalidskih mirovina u razdoblju od 1. siječnja 2016. godine do 31. listopada 2017. godine nastala daljnja šteta u iznosu od 22.002,16 kn, što predstavlja 50% ukupno isplaćenog iznosa od 44.004,32 kn (zbog 50% invalidnosti zbog ozljede na radu). Tužitelj dakle

povisuje tužbeni zahtjev te ga specificira na način da potražuje od tuženika iznos od ukupno 45.673,15 kn, s time da na iznos od 23.670,99 kn zakonske zatezne kamate potražuje od dana podnošenja tužbe, dok na iznos od 22.002,16 kn zakonske zatezne kamate potražuje od datuma povišenja tužbenog zahtjeva. Tužitelj je nadalje u bitnome naveo da je presudama ovog suda, za prethodna razdoblja isplate mirovine, jasno utvrđena odgovornost poslodavca za predmetni štetni događaj te da su iste postale pravomoćne. Obzirom da je odgovornost tuženika utvrđena pravomoćnim presudama istog suda, ovaj sud je njima vezan jer se radi o presuđenoj stvari (res iudicata). Tužitelj naglašava da se radi o opasnoj djelatnosti, pa da se odgovornost poslodavca predmnijeva i da je stoga na njemu teret dokaza kako je primijenio sve mjere zaštite na radu, a tuženik nije predložio nikakve dokaze kojima bi se utvrdilo kako su bile poduzete sve mjere zaštite na radu. Nadalje, tužitelj navodi da su tužiteljevi obračuni dovoljan dokaz da su mirovine osiguraniku doista i isplaćene. Predmetni obračuni sačinjeni su na način da se vrši uvid u banku podataka umirovljenika (banku podataka doznačenih mirovinskih primanja) u kojoj su precizno navedena sva mirovinska davanja izvršena osiguraniku u predmetnom razdoblju. Obračuni ne bi mogli biti sačinjeni da navedena mirovina primanja nisu bila i izvršena. Tužitelj navodi da su navedeni obračuni javna isprava s presumpcijom istinitosti sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, Zakonu o parničnom postupku i Zakonu o mirovinskom osiguranju, potpisani su punim imenom i prezimenom i titulom osobe koja ih je radila, te su sami po sebi dovoljan dokaz o isplaćenim iznosima mirovine. Tužitelj napominje da obračun tužitelja nije neoboriv, ali da je na tuženiku teret dokaza da dokaže njegovu neistinitost. Tužitelj je naveo da je tuženikov prigovor zastare neosnovan.

Podneskom od 16. siječnja 2018. godine tuženik je ostao kod odgovora na tužbu te je naveo da se ne protivi preinaci tužbenog zahtjeva kako ga je tužitelj specificirao podneskom od 6. prosinca 2017. godine. Nadalje je tuženik istaknuo da nije odgovoran za nastanak štetnog događaja jer da u presudama ovog suda poslovni broj P-5458/11 i P-991/14 nije utvrđena njegova odgovornost kao tadašnjeg poslodavca Ivice Heraka. Tuženik pojašnjava da se pravomoćnost citiranih presuda može odnositi samo na njihove dispozitive, a ne i na obrazloženja, a da dispozitivima nije utvrđena odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja. Tuženik je ustrajao kod prigovora da tužiteljev obračun isplata mirovina nema snagu javne isprave te da nije relevantan dokaz o plaćanju. Ujedno je tuženik predložio da se u ovom postupku na strani tuženika kao umješač pozove osiguravajuće društvo Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, navodeći da je tuženik tijekom gradnje objekta Hypo Alpe Adria centar imao s njime za isto gradilište zaključenu policu osiguranja.

Na ročištu od 16. siječnja 2018. godine, održanom u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva specificiranog u podnesku od 6. prosinca 2017. godine. Tužitelj je u bitnome naveo da je iz tuženikovog odgovora na tužbu i iz njegovog podneska od 16. siječnja 2018. godine razvidno da tuženik osporava tužiteljeve navode isključivo iz razloga jer u pravomoćnim presudama nije iskazana klauzula pravomoćnosti, iako je tužitelj sudu dostavio dvije drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, koje su između istih strana donesene o istom štetnom događaju i koje se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi. Tužitelj ističe da je u tim presudama razvidno da je utvrđena odgovornost tuženika, a iz razloga što je na tuženiku bio teret dokaza da je on primijenio sve mjere zaštite na radu. Stoga tužitelj predlaže tužbu i specificirani tužbeni zahtjev usvojiti u cijelosti.

Radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je u tijeku postupka proveo dokaz uvidom u presliku prijave o ozljedi na radu na listu 4 do 5 spisa, u presliku Zapisnika o inspeksijskom

nadzoru od 17. prosinca 2004. godine na listu 6 do 8 spisa, u presliku rješenja Prekršajnog suda u Zagrebu posl. broj G-4672/2005 od 21. travnja 2006. godine na listu 9 do 11 spisa, u presliku presuda ovog suda posl.br. P-5458/11 od 7. veljače 2014. godine i P-991/14 od 14. studenog 2014. godine na listu 12 do 17 spisa, u presliku rješenja tužitelja od 11. rujna 2009. godine s klauzulom pravomoćnosti na listu 18 do 19 spisa, presliku tužiteljevog nalaza i mišljenja o invalidnosti od 18. veljače 2009. godine na listu 20 do 21 spisa, u presliku drugostupanjskog mišljenja stručnog povjerenstva tužitelja za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 13. veljače 2009. godine na listu 22 spisa, u presliku nalaza i mišljenja invalidnosti od 14. siječnja 2009. godine na listu 23 do 24 spisa, izvršen je uvid u tužiteljev ispis banke podataka doznačenih mirovinskih primanja na listu 25 do 39 spisa, u obračun isplate invalidske mirovine za razdoblje od 1. siječnja 2014. godine do 31. prosinca 2014. godine na listu 40 spisa, u obračun isplate invalidske mirovine za razdoblje od 1. siječnja 2016. godine do 31. listopada 2017. godine na listu 49 spisa, izvršen je uvid u tužiteljev ispis banke podataka doznačenih mirovinskih primanja na listu 50 do 64 spisa, izvršen je uvid u presliku presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-3331/2014 od 10. ožujka 2017. godine i presude Visokog trgovačkog suda RH posl.br. Pž-9820/2014 od 26. listopada 2016. godine na listu 65 do 68 spisa.

Temeljem odredbe čl. 219. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, dalje u tekstu: ZPP-a) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Temeljem odredbe čl. 8. ZPP-a sud prema svom uvjerenju odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane, i to na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka. Članak 221. a. ZPP-a određuje da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Sud napominje da je odbio tuženikov prijedlog za pozivanjem umješaka Euroherc osiguranja d.d. na strani tuženika jer je tuženik preko ovog suda u smislu odredbe čl. 211. ZPP-a, a da bi zasnovao stanoviti građanskopravni učinak, mogao podneskom predložiti da sud osiguravajuće društvo kao treću osobu obavijesti o otpočetoj parnici. S druge strane institut umješaka definiran je odredbama čl. 206. do 209.a ZPP-a koje propisuju da je osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije, može se pridružiti toj stranci; da izjavu o stupanju u parnicu može dati na ročištu ili pismenim podneskom te da svaka stranka može osporiti umješaku pravo da sudjeluje u postupku i predložiti da se umješak odbije, a sud može i bez izjašnjenja stranaka odbiti sudjelovanje umješaka ako utvrdi da ne postoji pravni interes. Dakle, tumačenjem naprijed citiranih zakonskih odredbi ZPP-a stav je ovog suda da je tuženik mogao podneskom jedino predložiti sudu da osiguravajuće društvo Euroherc osiguranje d.d. kao treću osobu obavijesti od ovoj parnici. To isto društvo moglo se samoinicijativno, obratiti sudu sa izjavom, na ročištu ili podneskom, da kao umješak stupa u parnicu na strani tuženika, slijedom čega bi sud takvu njegov podnesak o stupanju u parnicu dostavio objema parničnim strankama koje bi mogle osporiti pravo sudjelovanja tom umješaku, dok bi sud odluku o sudjelovanju umješaka donio posebnim rješenjem. Tuženik je imao mogućnost i sam o ovoj parnici obavijestiti osiguravajuće društvo Euroherc osiguranje d.d. i pozvati ga da se ono kao umješak obrati sudu sa zahtjevom da u postupku sudjeluje kao umješak na strani tuženika. Slijedom navedenog, sud je na ročištu od 16. siječnja 2018. godine odbio tuženikov prijedlog za pozivanjem Euroherc osiguranja d.d. kao umješaka. Nevezano na naprijed navedeno, sud napominje da je tuženikov prijedlog za pozivanje umješaka prema mišljenju ovog suda usmjeren na odugovlačenje ovog parničnog postupka, a što je protivno načelima ekonomičnosti i koncentracije postupka.

Između stranaka nije sporno da je osiguranik tužitelja Ivica Herak u vrijeme štetnog događaja bio zaposlenik tuženika i da je 16. srpnja 2004. godine ozlijeđen na radu. Između stranaka nije sporno niti da je osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu rješenjem tužitelja broj 504884 od 11. rujna 2009. godine, a nije sporna niti visina tužbenog zahtjeva.

Između stranaka je sporna tuženikova odgovornost za štetu, sporno je jesu li tužitelji obračuni dokaz o isplatama mirovina osiguraniku Ivici Herak te je sporno i pitanje zastare.

Odredbom čl. 161. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15 i 120/16, a koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. godine, dalje u tekstu ZMO-a) određeno je da Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju; stavkom 2. toč. 1. istog članka određeno je da naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz tog Zakona, obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja, i to: 1) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punoj svoti, 2) novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja; 3) troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava, stavkom 3. istog članka određeno je da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete (kapitalizirana šteta) ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje (npr. kalendarska godina).

Odredbom čl. 162. st. 1. ZMO-a, propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe, stavkom 3. istog članka propisano je da za štetu iz st. 1. odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu odnosno mjere za zaštitu građana.

Sud ističe da tužitelj ima pravo na naknadu štete prema onom zakonu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, a šteta je za tužitelja nastala prilikom isplate svake invalidske mirovine. Tužitelju je šteta nastajala kontinuirano i konstantno, svakom novom isplatom, što je imalo za posljedicu umanjeње njegove imovine u obliku financijskih sredstava, stoga je za naknadu štete mjerodavan Zakon o mirovinskom osiguranju koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. godine prema kojem tužitelj ima pravo na naknadu štete u punom iznosu isplaćene mirovine.

Odredbom čl. 8. st. 1. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ broj 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08 i 75/09, koji je bio na snazi u vrijeme nastanka ozljede na radu, dalje: ZZR) propisano je da je zaštita na radu sastavni dio organizacije rada i izvođenja radnog procesa, a ostvaruje se obavljanjem poslova zaštite na radu i primjenom propisanih, ugovorenih, kao i priznatih pravila zaštite na radu te naređenih mjera i uputa poslodavca, st. 2. propisano je da preventivne mjere te radni i proizvodni postupci koje poslodavac primjenjuje na temelju procjene ili u slučaju potrebe moraju osigurati najveći mogući stupanj zaštite sigurnosti i zdravlja radnika i biti uključene u sve radne procese poslodavca i na svim stupnjevima organizacije rada i upravljanja, a st. 3. da je poslodavac u organizaciji radnog procesa i povjeravanju poslova radniku dužan voditi računa o svim sposobnostima radnika koje mogu utjecati na zaštitu njegova zdravlja i sigurnost na radu.

Nadalje, čl. 34. st. 2. ZZR-a propisano je da poslodavac ne smije rasporediti radnika na poslove s posebnim uvjetima rada ako prethodno na propisani način nije utvrđeno da radnik ispunjava potrebne uvjete; st. 1. propisano je da su poslovi s posebnim uvjetima rada prema odredbama ovoga Zakona poslovi koje mogu obavljati samo zaposlenici koji osim općih uvjeta za zasnivanje radnog odnosa ispunjavaju i posebne uvjete glede dobi života, spola, stručnih sposobnosti, zdravstvenoga, tjelesnog ili psihičkog stanja (zdravstvenog stanja) te psihofizioloških i psihičkih sposobnosti (psihička sposobnost).

Člankom 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje u tekstu: ZOO-a) propisano je tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Stavkom 3. istog članka propisano je da za štetu od stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara se bez obzira na krivnju.

Odgovornost za štetu je obveznopravni odnos u kojem je jedna strana dužna drugoj strani popraviti štetu, a druga je od prve ovlaštena zahtijevati popravljjanje štete. Odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži popravak štete (oštećenik), i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Kod odgovornosti po osnovi krivnje izvan općih pretpostavki odgovornosti za štetu, treba postojati i krivnja štetnika. Odgovornost po osnovi krivnje naziva se i subjektivnom odgovornošću, a u našem pravu prihvaćeno je načelo presumirane krivnje. Međutim, Zakon o obveznim odnosima, pored odgovornosti po osnovi krivnje, sadrži i odredbe o odgovornosti po kriteriju uzročnosti. Kod odgovornosti po kriteriju uzročnosti štetnik odgovara u okolnostima kada postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, bez obzira na krivnju štetnika. Štetnik odgovara već na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena. Izvan načelne odredbe članka 1045. st. 3. i 4. ZOO-a, odgovornost po kriteriju uzročnosti uređena je člankom 1063. do 1080. ZOO-a.

Tuženik u ovoj pravnoj stvari odgovara po načelu presumirane krivnje pa je na njemu teret dokaza da je šteta nastala bez njegove krivnje, odnosno na tuženiku je teret dokaza da je proveo sve mjere zaštite na radu.

Tuženikov prigovor zastare je neosnovan.

Odredbom čl. 165. ZMO-a propisano je da potraživanja naknade štete zastarijevaju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima. Rok zastare potraživanja naknade štete određen je čl. 230. st. 1. ZOO-a kojim je propisano da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine od kad je oštećenik saznao za štetu i osobu koja je štetu učinila. Šteta za tužitelja nastaje sukcesivno prilikom svake pojedinačne isplate invalidske mirovine osiguraniku Ivici Heraku. S obzirom da početak platežnog razdoblja tužitelja za koju potražuje naknadu datira 1. siječnja 2014. godine, a tužba je podnesena 25. ožujka 2016. godine, to je razvidno da nije protekao zastarni rok 3 godine, slijedom čega tužbeni zahtjev nije u zastari.

Tužitelj se tijekom postupka pozivao na pravomoćne presude donesene u postupcima koje su se vodili pred ovim sudom pod poslovnim brojevima P-5458/11 i P-991/14, navodeći da je njima utvrđena odgovornost tuženika, pa da se u ovom postupku radi o pravomoćno

presuđenoj stvari (res iudicata). Da bi se moglo govoriti o istovjetnosti dvaju zahtjeva, potrebno je postojanje njihovog subjektivnog (iste stranke) i objektivnog (isti predmet spora) identiteta.

Uvidom u predmetne prvostupanjske presude (list 12 do 17 spisa), kao i drugostupanjske presude Visokog trgovačkog sud RH kojima su potvrđene drugostupanjske presude (list 65 do 68 spisa) sud je utvrdio da su iste donesene između istih stranaka povodom iste ozljede na radu te da je presudama, zbog utvrđene odgovornosti tuženika, odlučeno o tužbenim zahtjevima na naknadu štete koju je tužitelj pretrpio isplatom invalidskih mirovina u razdobljima koja prethode razdoblju utuženom ovom tužbom (od 13. siječnja 2009. do 30. travnja 2011. godine i od 1. svibnja 2011. do 31. prosinca 2013. godine, dakle u ranijim razdobljima). Dakle, iako u ovom predmetu postoji subjektivni identitet spora kao i u ranijim postupcima, ovdje nedostaje objektivni identitet spora jer se radi o drugom utuženom razdoblju i drugim iznosima invalidskih mirovina. Stoga se ovdje ne radi o pravomoćno presuđenoj stvari

Obzirom da je tuženik tijekom postupka svoju odgovornost osporavao paušalno, navodeći u bitnome da ona nije utvrđena pravomoćnim sudskim odlukama, a radi oslobađanja od odgovornosti, odnosno utvrđivanja činjenice da je proveo sve mjere zaštite na radu, tuženik nije predlagao izvođenje nikakvih dokaza, sud je odgovornost tuženika utvrdio uvidom u dokumentaciju tužitelja, odnosno u Prijavu ozljede na radu i Zapisnik o inspekcijskom nadzoru.

Uvidom u presliku Prijave o ozljedi na radu (list 4 i 5 spisa), a koju je podnio tuženik kao poslodavac, proizlazi da je istom prijavljena ozljeda na radu radnika tvrtke Tehnika d.d., Zagreb, i to Ivice Heraka, zaposlenog na poslovima tesara; u prijavi je navedeno da se ozljeda na radu dogodila 16. srpnja 2004. godine za vrijeme redovitog rada, prilikom pada radnika s binom, uslijed poremećaja u tehnološkom procesu. Nadalje je navedeno da je ozlijeđena osoba 10 godina i 9 mjeseci tijekom svog radnog staža radila posao na kome je ozlijeđena. Navedeno je da je ozlijeđena osoba osposobljena iz zaštite na radu za poslove koje obavlja, da na dotičnom poslu nisu utvrđene opasnosti i štetnosti, da je bilo naređeno i da su korištena osobna zaštitna sredstva, kao i da su primijenjena osnovna i posebna pravila zaštite na radu. Na istom dokumentu je navedeno da je ista ozljeda priznata kao ozljeda na radu dana 6. kolovoza 2004. godine rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje područni ured Krapina, broj 14411 160704 9/2004.

Uvidom u Zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru (list 6 do 8 spisa), koji je sačinjen povodom nadzora o provedbi odredbi Zakona o zaštiti na radu, a povodom ozljede na radu radnika Ivice Heraka utvrđeno je da on pao s visine zbog poremećaja u tehnološkom procesu, da je bio osposobljen za rad na siguran način prema programu sigurnosti na radu za poslove i radne zadatke tesara, ali da je bio raspoređen na poslove s posebnim uvjetima rada – montažu i demontažu oplata, skela i ograda (tesarski poslovi) i da u pogledu ispunjavanja uvjeta za obavljanje tih poslova nije bio stručno sposoban (završena osnovna škola).

Prema tome, provođenjem dokazanog postupka sud je neprijepornim utvrdio da je za štetni događaj u kojem je osiguranik tužitelja Ivice Herak, a koji se dogodio dana 16. srpnja 2004. godine, odgovoran tuženik kao poslodavac koji je rasporedio radnika na poslove s posebnim uvjetima rada – tesarske poslove (na montažu i demontažu oplata, skela i ograda), a da radnik za obavljanje tih poslova nije bio stručno osposobljen (završena osnovna škola).

Nadalje, iako sud nije vezan za odluku prekršajnog suda te je temeljem čl. 12. ZPP-a u parničnom postupku vezan u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti samo

za pravomoćnu odluku kaznenog suda kojom se optuženik proglašava krivim, sud je i uvidom u rješenje Prekršajnog suda u Zagrebu poslovni broj G-4672/2005 od 21. travnja 2016. godine utvrdio da je ovdje tuženik (zajedno s odgovornom osobom tuženika) proglašen krivim zbog raspoređivanja radnika Ivice Heraka na poslove s posebnim uvjetima rada, a da prethodno nije utvrdio ispunjava li radnik za to propisane uvjete. Dakle, tuženikova odgovornost proizlazi i iz odluke prekršajnog suda.

Uvidom u rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Zagrebu, broj 504884 od 11. rujna 2019. godine (list 18 i 19 spisa) utvrđeno je da je istim osiguraniku Ivici Heraku, kod kojeg je zbog 50% ozljede na radu i 50% zbog bolesti nastala profesionalna nesposobnost za rad, određena počevši od 13. siječnja 2009. godine invalidska mirovina. Nadalje, spisu prileži i mišljenje drugostupanjskog stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja vještaka o invalidnosti od 13. veljače 2009. godine (list 22 spisa), a koje je izmijenilo nalaz i mišljenje o invalidnosti ovlaštenog vještaka dr. Zdenka Katalinića od 14. siječnja 2009. godine (list 23 spisa), iz kojeg proizlazi da je uzrok invalidnosti 50% bolest i 50% ozljeda na radu te je osiguraniku Ivici Heraku utvrđena profesionalna nesposobnost za rad.

Neosnovan je prigovor tuženika da tužiteljeva dokumentacija (obračuni mirovina) nisu dokazi o isplatama invalidske mirovine i da isti nemaju dokaznu snagu javne isprave.

Odredbom članka 230. ZPP-a propisano je da je javna isprava ona isprava koju je u propisanom obliku izdalo državno tijelo u granicama svoje nadležnosti te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javnog ovlaštenja koje joj je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim te ista kao takva dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje. Tužitelj je pravna osoba sa javnim ovlastima, odnosno javnopravno tijelo te uz uvjete iz članka 159. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09, dalje u tekstu ZUP-a) izdaje potvrde kojima se smatraju uvjerenja izvadci i druge isprave o činjenicama o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju; stavkom 2. istog članka propisano je da se potvrde o činjenicama izdaju u skladu s podacima iz službene evidencije i takve potvrde su javne isprave; stavkom 3. istog članka određeno je da se službenom evidencijom smatra se evidencija koja je ustanovljena na temelju propisa, odnosno općeg akta pravne osobe koja ima javne ovlasti.

Sukladno obračunu Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje, Područna služba u Zagrebu, od dana 5. siječnja 2016. godine (list 40 spisa) izdanog za potrebe postupka naknade štete, koji na temelju čl. 159. ZUP-a ima značenje javne isprave, u razdoblju od 1. siječnja 2014. godine do 31. prosinca 2015. godine osiguraniku Ivici Heraku izvršena je isplata invalidske mirovine u ukupnom iznosu od 47.341,98 kn (od čega je iznos od 23.670,99 kn zbog 50% zbog ozljede na radu), dok mu je sukladno obračunu od dana 16. studenog 2017. godine (list 49 spisa), u razdoblju od 1. siječnja 2016. godine do 31. listopada 2017. godine izvršena je isplata invalidske mirovine u ukupnom iznosu od 44.004,32 (od čega je iznos od 22.002,16 kn zbog 50% zbog ozljede na radu).

Dakle, sukladno gore navedenom, budući da su predmetni obračuni izdani temeljem službenih evidencija tužitelja, isti imaju značenje javne isprave (čl. 159. st. 1. i 2. ZUP-a) te kao takvi sukladno čl. 219. ZPP-a dokazuju da je tužitelj u utuženom razdoblju isplatio invalidske mirovine svojem osiguraniku Ivici Heraku. Ovdje valja napomenuti da i izvadci iz baze podataka tužitelja (list 25 do 39 i list 50 do 64 spisa), a obzirom da su izdani temeljem službenih evidencija tužitelja, imaju također značenje javne isprave (čl. 159. st. 1. i 2. ZUP-a).

te kao takvi sukladno čl. 219. ZPP-a dokazuju da je tužitelj u utuženom razdoblju isplatio invalidske mirovine svojem osiguraniku Ivici Heraku.

Slijedom navedenog, tužitelj je javnom ispravom tj. obračunima isplata i izvadcima iz baze podataka dokazao da je isplatio invalidske mirovine svojem osiguraniku u visini koju potražuje tužbenim zahtjevom.

Stoga visina štete neprijeporno proizlazi iz dokumentacije na listu 40 i 49 spisa, odnosno obračuna isplaćenih invalidskih mirovina za razdoblje od 1. siječnja 2014. godine do 31. prosinca 2015. godine i 1. siječnja 2016. godine do 31. listopada 2017. godine.

Dakle, tužitelj u ovoj parnici potražuje od tuženika naknadu štete u ukupnom iznosu od 45.673,15 kn, navodeći da je taj iznos isplatio svojem osiguraniku Ivici Heraku na ime 50% isplata invalidskih mirovina, te da je tu štetu tužitelju u obvezi naknaditi tuženik, budući je Ivica Herak kao radnik tuženika dana 16. srpnja 2004. godine doživio ozljedu na radu, a da je prilikom inspekcijskog nadzora utvrđeno da radnik Ivica Herak ne ispunjava potrebne uvjete za obavljanje poslova s posebnim uvjetima rada, odnosno da nije stručno sposoban za obavljanje navedenih poslova (završena osnovna škola),

Kao što je već naprijed navedeno, čl. 162. st. 1. ZMO-a, propisano je da Zavod ima pravo na naknade štete od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe, stavkom 3. istog članka propisano je da za štetu iz st. 1. odgovara poslodavac, ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu odnosno mjere za zaštitu građana.

Sud je neprijepornim utvrdio tuženikovu odgovornost za štetu jer je Ivicu Heraka rasporedio na poslove s posebnim uvjetima rada, a za koje poslove on nije bio stručno osposobljen. Takvim postupanjem tuženik je postupio protivno čl. 34. st. 2. ZZR-u. Ivica Herak je dana 16. srpnja 2004. godine zadobio ozljedu na radu, zbog navedene ozljede mu je rješenjem tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu u omjeru od 50% zbog bolesti i 50% zbog ozljede na radu. Isplatom invalidskih mirovina tužitelj trpi štetu koju temeljem čl. 162. ZMO-a u ovom postupku potražuje od tuženika.

Prema tome, provođenjem dokaznog postupka sud je utvrdio da postoji dospjela novčana tražbina tužitelja prema tuženiku u visini od 45.673,15 kn, a do zaključenja glavne rasprave tuženik nije dostavio u spis dokaz da je taj iznos podmirio tužitelju, a što je bila tuženikova obveza sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, pa je valjalo tužbenom zahtjevu udovoljiti u cijelosti.

Člankom 165. st. 3. ZMO-a propisano je da na svotu potraživanja naknade štete, Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj Zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu.

Tužitelj je specificiranim tužbenim zahtjevom zatražio da mu na tužbom utuženi iznos od 23.670,99 kn tuženik isplati zakonske zatezne kamate tekuće od dana utuženja, a na iznos od 22.002,16 kn (iznos povišenog tužbenog zahtjeva) da mu zatezne kamate teku od dana povišenja tužbenog zahtjeva (od 6. prosinca 2017. godine). Međutim, tužitelj nije tvrdio niti dokazivao da je tuženiku uputio poziv za naknadu štete prije podnošenja tužbe u ovom

predmetu, pa valja smatrati da je takav zahtjev tužitelj uputio tuženiku upravo tužbom, a tužba je dostavljena tuženiku dana 9. veljače 2017. godine, slijedom čega je rok od 15 dana istekao s danom 24. veljače 2017. godine, što znači da tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate tekuće od 25. veljače 2017. godine. Nadalje, za iznos od 22.002,16 kn za koji je tužitelj podneskom od 6. prosinca 2017. godine povisio tužbeni zahtjev tužitelj također nije dostavio u spis dokaz (povratnicu) o pozivanju tuženika da mu naknadi štetu u tom iznosu. Međutim, iz tuženikovog podneska od 16. siječnja 2018. godine nespornim proizlazi da je tuženik takav poziv primio jer se tuženik očitovao da se ne protivi preinačenom tužbenom zahtjevu kako ga je tužitelj specificirao podneskom od 5. prosinca 2017. godine, a koji je na sud zaprimljen dana 6. prosinca 2017. godine. Stoga je sud tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 22.002,16 kn priznao računajući 15 dana od dana podnošenja tuženikovog podneska od dana 16. siječnja 2018. godine, odnosno od 1. veljače 2018. godine. Stopa zateznih kamata određena je po stopi određenoj u skladu s čl. 29. st. 2. ZOO-a kojom je propisano da se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Dakle, tužbeni zahtjev nije osnovan u dijelu koji se odnosi na zakonske zatezne kamate tekuće na iznos od 23.670,99 kn od 25. ožujka 2016. godine do 24. veljače 2017. godine i na iznos od 22.002,16 kn tekuće od 6. prosinca 2017. godine do 31. siječnja 2018. godine.

Stoga je sud presudio kao pod točkama I. i II. izreke ove presude.

U Karlovcu 1. ožujka 2018. godine

Sudac:
Goranka Boljkovac, v.r.

Za točnost otpisivanja
ovlašteni službenik:
Marina Markić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda u 3 primjerka, u roku od 8 dana od dana objave presude. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se ona ne može podnijeti bit će odbačena kao nedopuštena.

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
POSREDOVAČKA SLUŽBA U ZAGREBU
ZAGREB, Trubarova 3

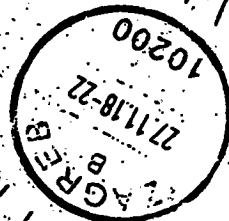
Poštarna plaćena HRVATSKA
u sortirnici
10200 Zagreb

1111
[AR]

FINANCIJST AGENCIJA

Mice preda Vukovine 70

10200 ZAGREB

R RF 16575752 S HR

